

[Sigsgaard.]

og dagblade resolverede, at den ikke var af større interesse, og holdt den ude. Dengang beslaglagde Vietnamkrigen de store overskrifter. Den er nu næsten forsvundet fra aviserne, men det betyder ikke, at den er standset eller blot blevet mindre voldsom. Den raser videre med uformindsket styrke. Pressen har blot bestemt for os, at vi ikke for tiden skal læse eller høre noget videre om den.

Regeringen finder, at bombardementerne af Nordvietnam bør indstilles betingelsesløst. For en overfladisk betragtning kunne det se ud, som om USA delvis imødekom dette ønske, da bombningen angiveligt blev begrænset i marts.

Men det står nu klart, at i stedet for at blive begrænset blev bombningen koncentreret og intensiveret. I januar-februar og marts foretog USA 6.800 luftangreb mod 21 provinser i Nordvietnam. I april og maj i år er der foretaget over 8.200 angreb, koncentreret om kun 4 provinser. Altså før den såkaldte begrænsning ca. 2.000 angreb pr. måned, derefter hele 4.000 og på et meget mere begrænset område.

Jeg tillader mig at spørge udenrigsministeren, om Danmark har protesteret mod denne udvidelse over for USA og hvordan og gerne med hvilken ordlyd.

Jeg tillader mig videre at spørge udenrigsministeren, om regeringen påtænker at lægge vore forbindelser med USA på is indtil videre, grundet på USA's besættelse af Vietnam og dets blodige fremfærd over for landets befolkning. For det kan vel ikke kun være over for mindre lande eller lande uden for NATO, Danmark vover at protestere?

Statsministeren og hans parti taler om, at begge parter i Vietnamkrigen må gøre indrømmelser, og foregiver dermed, at det er to ligestillede parter, der kæmper. På den måde forsøger man at tilsløre den kendsgerning, at USA brutalt har overfaldet og besat Syd-vietnam, og at USA befinder sig i Vietnam imod det overvejende befolkningsflertals ønsker.

Danmark har protesteret mod besættelsen af Tjsekoslovakiet og dermed tilkendegivet, at besættelsestropperne må trækkes tilbage, og deri er jeg enig, men hvorfor forlanger regeringen ikke det samme af

USA i Vietnam? Kravet bør være: USA ud af Vietnam.

Også i Grækenland undertrykkes befolkningen. Meget taler for, at juntaens kup tilrettelægdes i samarbejde med den amerikanske efterretningstjeneste, og at det forløb efter NATO-krisepleanen. En sådan findes for alle medlemslande, også for Danmark, som forsvarsministeren oplyste det i foråret.

Og alt taler for, at juntaen kun holder sig ved magten i kraft af amerikansk støtte. Lederen af den panhelleniske befrielsesbevægelse, Andreas Papandreou, opfordrede på en pressekonference i London den 24. juli ifølge Reuter de europæiske lande til at gøre brug af deres indflydelse i Washington og søge at formå USA til at standse den amerikanske hjælp til de militære magthavere, der — jeg tillader mig at citere — „kun takket være amerikansk støtte, især fra Pentagon og CIA, stadig er ved magten“.

Jeg spørger: har regeringen protesteret over for USA, direkte over for USA? Har den forsøgt at få USA til at standse våbenhjælpen? Hvis den ikke har, så er Danmark jo endnu mere medansvarlig for undertrykkelsen af det græske folk, end det ellers ville være.

Det var glædeligt, at socialdemokratiet i dag ved sin ordfører, hr. J. O. Krag, tog klart afstand fra andre landes våbenhjælp til Grækenland; hermed må hr. J. O. Krag jo først og fremmest have tænkt på USA. Jeg skal opfordre socialdemokratiet til alvorligt at overveje under denne debat at stille et dagsordensforslag, hvori det henstilles til regeringen i NATO at tage definitivt afstand fra våbeneksporten til Grækenland, kræve afstemning herom i NATOs ministerråd og meddele folketinget resultatet af denne afstemning. Det resultat må jo være temmelig afgørende eller i hvert fald spille en rolle for de sikkerhedspolitiske overvejelser, der skal gøres. Man kunne sige, at jeg kunne selv have stillet et sådant dagsordensforslag, men jeg har jo altså den erfaring, at uanset hvad vi skriver i vores dagsordensforslag, så bliver de stemt ned alene af den grund, at de kommer fra os. Derfor min opfordring til hr. J. O. Krag og socialdemokratiet.

Men hvad er det i det hele taget for et